

ภาวะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนดส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพของมารดาและทารก และยังเป็นสาเหตุทำให้เกิดการคลอดก่อนกำหนด ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญของการตายปริกำเนิด และภาวะทุพพลภาพของทารกแรกเกิด ดังนั้นการดูแลที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดผลกระทบดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างมาก การศึกษาเชิงเปรียบเทียบ ชนิดศึกษาย้อนหลัง และไปข้างหน้าแบบไม่ควบคุม ก่อนและหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการดูแลสตรีที่มีภาวะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนดในหน่วยงานห้องคลอด โรงพยาบาลสุโขทัย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย สตรีตั้งครรภ์ที่มีภาวะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด และได้รับการดูแลตามปกติ ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2552 จำนวน 89 คน และกลุ่มตัวอย่างสตรีตั้งครรภ์ที่มีภาวะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด ที่ได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553 จำนวน 110 คน เครื่องมือที่ใช้ดำเนินการศึกษา คือ แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการดูแลสตรีตั้งครรภ์ที่มีภาวะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนดในห้องคลอด ของภาควิชาสูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล พ.ศ. 2550 การดำเนินการศึกษาใช้กรอบแนวคิดการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้ของสมาคมพยาบาล ออนทาริโอ ปี ค.ศ. 2002 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกจำนวนการเกิดการคลอดก่อนกำหนด แบบบันทึกจำนวนการยืดระยะเวลาการตั้งครรภ์ และแบบบันทึกจำนวนการกลับมา รักษาซ้ำด้วยภาวะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติทดสอบความน่าจะเป็นของฟิชเชอร์

ผลการศึกษาพบว่า สตรีตั้งครรภ์ที่มีภาวะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด ที่ได้รับการดูแลโดยใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก มีสัดส่วนการเกิดการคลอดก่อนกำหนดน้อยกว่า และสัดส่วนการยืดระยะเวลาการตั้งครรภ์มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่สัดส่วนการกลับมา รักษาซ้ำ พบว่าไม่แตกต่างกันเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการดูแลตามปกติ

ผลการศึกษาครั้งนี้ยืนยันได้ว่าการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการดูแลสตรีตั้งครรภ์ที่มีภาวะเจ็บครรภ์คลอดก่อนกำหนด สามารถเพิ่มผลลัพธ์ที่มีคุณภาพได้

Preterm labor has significant impacts on the health of both mother and newborn. It is a leading cause of preterm birth, which is the major cause of neonatal mortality and morbidity. Therefore, an effective care is needed to alleviate such aforementioned impacts. This comparative, retrospective and prospective uncontrolled before and after intervention study was conducted to determine the effectiveness of implementing clinical practice guidelines (CPGs) for care of women with preterm labor in the labor unit, Sukhothai hospital. The study samples consisted of 89 pregnant women with preterm labor who received usual nursing care between October and December 2009 and 110 pregnant women with preterm labor who received care based on the CPGs between March and May 2010. The instrument was the CPGs for care of women with preterm labor in labor unit developed by the Department of Obstetrics and Gynecology, Faculty of Medicine, Mahidol University (2007). The implementation of the CPGs model of Registered Nurse Association of Ontario (2002) was applied as a framework for this study. Data collection tools consisted of preterm birth record form, extension gestational age record form and readmission record form. Data were analyzed by using descriptive statistics and the Fisher's exact probability test.

The results of this study revealed that the pregnant women in the CPGs implementing group had significantly less proportion of preterm birth and higher proportion of prolonged gestational age ($p < .05$) but there was no difference in the proportion of readmission when compared with the pregnant women who received usual nursing care.

The results confirm that implementation of CPGs for care of women with preterm labor can lead to improved quality outcome.